

Kristen Informasjonstjeneste

Nyhetsbrev - april 2000

Den Katolske Kirkes og Jesuittenes strategi for å samle kirkesamfunnene: DIALOG

Det annet Vatikankonsil har oppmuntret alle katolikker til å gå inn i dialog. Paven har gang på gang bedt Jesuittene om å få i stand en mellom-religiøs dialog, en apostolisk prioritering i det tredje millenium. Derfor sier den Katolske Kirke det slik: «Vi har et spesielt ansvar for å fremme mellomreligiøse dialoger.. og «den jesuittiske arv .. er «å utvikle en dialogens kultur i vår tilnærming til troende av andre religioner. Denne dialogens kultur skulle bli det spesielle særkennetegnet for vårt Samfunn.»

Jesuittene oppfordres til enda mer iherdig å sette ordenens opprinnelige hensikter ut i livet

Jesuittene spiller en sentral rolle i den Katolske Kirkes misjonerende virksomhet idet de arbeider for å bringe kristenheten tilbake til Moderkirken. I den forbindelse er det veldig interessant å legge merke til all den informasjonen som er lagt ut på Internett i forbindelse med Jesuittenes Generalforsamling 34 (1995). (Http-adresse: web.lemoyne.edu/bucko/c34_indx.html) Aldri før har vi lagt merke til at de har gått så åpent ut med rapporter fra slike viktige sammenkomster. Selvfølgelig er det formulert i vakre ordelag, men når man kjenner litt til bakgrunnen for Jesuittenes virksomhet, og hva som er deres framgangsmåte og mål, er deres egne ord veldig opplysende, interessante og avslørende. Ingen kan si at dette er foreldede opplysninger som ikke har noen aktualitet i dag. Det er heller ikke snakk om at jesuittene nå har endret sin intensjon og arbeidsplan. I pavens kommentar og godkjennelse av rapporten fra Jesuittenes GC 34

Jesuittordene ble stiftet av Ignatius de Loyola (født 1491). I 1540 ble ordenen godkjent i Rom av pave Paul III.

Med rette betegnes den ofte som den Katolske Kirkes militia. De som vil gå inn i ordenen må avlegge en brutal lydighetsed, der de forplikter seg til å være en trofast pavens soldat, som skal kjempe for å bringe fram pavens og Kirkens forsetter, koste hva det koste vil.

På Internett fant vi nylig en mengde materiale, med oppdatert informasjon, der jesuittene forteller om sitt arbeid og sine intensjoner for det nye årtusen. Noe av denne informasjonen vil vi dele med deg i løpet av dette nyhetsbrevet. Det er veldig avslørende, og det er skremmende å se hvor villig de protestantiske kirkene følger jesuittenes planer – ikke minst på det økumeniske området, som blir spesielt vektlagt.

Jesuittene finnes i dag over hele verden, men har spesielt fotfeste i Europa, der de utgjør drøyt 9.000. I Nordamerika er det ca. 5.500 jesuitter, i Afrika ca. 1.150, og i Asia omlag 5.400. Det er likevel verdt å merke seg at disse tallene kun utgjør den «innerste sirkel». Jesuittene har også flere «underavdelinger», d.v.s. grupper som har blitt dannet eller inspirert av jesuittene.

kommer han nettopp med en sterk oppfordring om at de må følge i samme spor som St. Ignatius, jesuittordenens stifter, har anvist. I det de verver nye medlemmer til ordenen, må de ikke legge terskelen for lav og formildne jesuittordenens natur. Paven formaner: «Deres grunnlegger insisterte i klartekst at ingen skulle bli godtatt til bekjennelsen [som jesuitt] uten at han er blitt grundig formet til det... dere må «ikke gi etter for fristelsen man så lett kan falle for; å formildne denne formingen, som inneholder så stor viktighet i alle dets aspekter: menneskelige, åndelige, doktrinære, disiplinære og pastorale.»» (Appendix 1, pkt. 8 (A1, 8)) På Generalkonferansen minnet paven deltakerne om følgende: «Dere har en åndelighet som tydelig er markert, en utvetydig identitet, og en århundre-lang stadfestelse (confirmation), som var basert på ektheten av metoder, som – tross at den har gått gjennom historiens smeltedigel – fortsatt bærer innskriften av St. Ignatius sterke ånd. Derfor er det absolutt ingen grunn til å tvile på faktumet at den fornyede kilde til spirituell og apostolisk fruktbarhet må være en enda dypere overgivelse til den veien dere til nå har fulgt opp – til den spesielle karisma.» (A1, 3) Paven konkluderer så i sin kommentar til jesuittene: «Vær derfor ikke redde for å være enda mer ekte sønner av St. Ignatius, idet dere lever ut til fulle deres opprinnelige inspirasjon og deres karisma i disse siste dager av dette århundre, idet dere gjør deres overgivelse til Jesu Samfunn [Jesuitt-samfunnet] enda dypere.» (Samme)

Jesuittenes «nye evangelisering» i det tredje årtusen

Det legges vekt på at engasjementet og overgivelsen må bli enda større i det nye årtusenet.

1.

2.

3.

Meditasjon og mystikk er noe av det som nevnes som positive faktorer for fruktbar dialog mellom jesuittene og hinduer og buddhister. Når det gjelder hinduene kan i tillegg nevnes "deres rike symbolbruk" som noe jesuittene kan identifisere seg med. Dette er en velkjent kjennsgjerning for dem som har satt seg litt inn i hvordan forskjellige organisasjoner signaliserer gjennom symboler. Til venstre ser vi det karakteristiske pavetegnet hos 1. buddhistene, 2. hinduene og 3. den Katolske Kirke. Det er også mange andre symboler som er sammenfallende i disse religionene.

Gang på gang nevnes den «nye evangeliseringen» (A1, 4, 7, 9), der jesuittene skal spille en spesiell rolle i «det tredje millenium». Paven sier at denne historiske **b e g i v e n h e t** [Jesuittenes GC 34] er «i det vesentligste innviet til å oppdage det spesifikke bidrag deres Institusjon er kalt til å gi den nye evangeliseringen på terskelen til det tredje millenium, så vel som å oppdatere Jesu Samfunns interne organisasjon og lovgivning, slik at den kan yte en enda mer trofast og effektiv tjeneste for Kirken.» (A1, 2) Så foreslår paven noen punkter som de bør følge slik at de enda bedre kan «definere deres bidrag til Kirkens evangeliserende misjon i vår samtidige verden, spesielt med henblikk på det «Store Jubileet» i år 2000, der en ny vår i det kristen liv vil bli åpenbart...» (A1, 2)

Enheten av alle kristne

Et av punktene paven legger vekt på er «enheten av alle kristne» (A1, 5). Paven gjør oppmerksom på at han allerede har lagt vekt på dette i et tidligere apostolisk brev med tittelen *Tertio Millennio Adveniente*. Der skriver han bl. a. følgende: «Idet vi nærmer oss det nye årtusenet, spør Kirken Herren – som et av de mest ivrige bønnfallelser ved denne spesielle begivenhet – om at enheten blant alle kristne av alle kirkesamfunn må tilta, slik at det kan lede til målet med full forening [c o m m u n i o n] . » (Samme)

Jesuittene skal stå i fronten for å bryte ned uavhengige tendenser og skape universell enhet

Etter å ha sitert fra dette hyrdebrevet, konkluderer paven: «I denne store kampen må hele Kirken finne [Jesuitt]Samfunnet som fortropp. Idet de står imot hver fristelse i retning av individualisme, uavhengighet eller parallellisme, er Samfunnet kalt til å gi et rystende vitnesbyrd om broderlig samhold og kirkelig harmoni. Bestrebelsene Samfunnet har viet samarbeidet i hver eneste gren av Kirkens liv, er velkjent. I denne sammenheng oppmuntrer jeg dere til å holde levende denne fundamentale tilkjennevisning av deres karisma idet dere tjener den universelle Kirke og overvinner hver fristelse til provinsialisme, regionalisme eller isolering som kan true hele eksistensen av visse internasjonale og mellom-provinsiale arbeidere, som er av stor betydning for den universelle Kirke...» (Samme). Selvstendigheten skal bort, alt skal innordne seg et internasjonalt mønster.

Hvordan skal de så nå sitt ønskede mål?

Ekumeniske bestrebelsler, med hovedvekt på å gå inn i **dialog** med andre religioner og kirkesamfunn er svaret:

«Det annet Vatikankonsil har oppmuntret alle katolikker til å gå inn i dialog... slik at vi kan forene oss... **Den Hellige Far har gang på gang bedt Jesuittene om å få i stand en mellom-religiøs dialog**, en apostolisk prioritering i det tredje millenium... det ser ut til at dialog utvikler den samlende og libererende potensiale for alle religioner...» (Dekre 5, pkt. 130 (D5, 130)) «...Mellomreligiøse dialoger er et intergrerende element av Jesuittenes misjon...» (D5, 137) «Vi har et spesielt ansvar for å fremme mellomreligiøse dialoger» (D5, 154), sier de. Ja, «denne dialogenes kultur skulle bli det spesielle sær-kjennetegnet for vårt [jesuitt] Samfunn» (samme), sier de. Så høyt prioriterer de dette arbeidet at de vil «sammensette et sekretariat for mellomreligiøse dialoger for å fremme og koordinere jesuittenes initiativer på dette området. Sekretariatet skal kunne hjelpe til med å forsikre at trenings-program for jesuitter er organisert med henblikk på en bredere involvering i dialoger.» (D5, 155)

Dialog med jøder, muslimer, hinduer og buddhister

Det er ikke bare de andre «kristne» kirkesamfunnene den Katolske Kirke arbeider for å gå i dialog med. «Dialogen med det jødiske folk har en unik plass», sier de, og fortsetter: «Å gå inn i en ærlig og respektfull forening med det jødiske folk er et aspekt i våre bestrebelsler for å «tenke med og i Kirken.»» (D5, 149)

De ønsker også å gå inn i dialog med muslimene. «Både Kirken og [jesuitt]Samfunnet har strevet for å bygge broer av gjensidig forståelse mellom kristne og muslimer». (D5, 150)

Hinduene er en annen gruppe som jesuittene ønsker å gå i dialog med. De tror dette kan bli en lettere gruppe å arbeide med. Noe av det de tror vil åpne opp for en «fruktbar dialog», er hinduenes «dype meditasjon», «mystiske oppfatning» og «rike symbolbruk». (D5, 151) Se bilder på samme side.

Også når det gjelder buddhistene finner de ting som kan legge et grunnlag for at de kan «join hands with them» [forene seg med dem]. Noe av det de legger vekt på som positivt i så måte, er igjen «meditasjon, som leder til et stadiet av indre frigjøring [liberation] og åndelig opplysning». (D5, 152)

Religiøse fundamentalister – et problem

Den siste gruppen de nevner, som de ønsker å inngå dialog med, er det de kaller «fenomenet med religiøs fundamentalisme». Å få til en enhet med dem, innrømmer de, «rommer alvorlige vanskeligheter». Likevel vil de gjøre sine forsøk. Fremgangsmåten kan virke edel, og vi ser at den blir satt ut i

livet i dag: De vil forsøke å be om tilgivelse for tidligere feilgrep og intoleranse ovenfor andre. «*Dette kan bane vei for dialog og gjenforening*», sier de, og innrømmer at det trengs «*apostolisk innsikt*» for å kunne bedømme hva man skal gjøre i slike situasjoner. (D5, 153)

Vi vil legge til en advarsel om å bli bedratt av den linjen de legger seg på. Det blir sagt om den Katolske Kirke at når kirken er i minoritet, er den snill som et lam. Når den er på likefot, er den lur som en rev. Når den har majoriteten, er den rasende som en tiger. Tilsynelatende vakre fremgangsmåter kan brukes, men de legger ikke skjul på at deres endelige mål er at Kirken til slutt må bli den vinnende part... Så må de, som de selv sier, nøye vurdere hvilke fremgangsmåter de bør bruke for å nå dette målet.

Forskjellige typer dialoger

Det er forskjellige aspekter som skal legges vekt på i dialogene med andre kirkesamfunn og religioner. To av de vesentlige punktene er som følgende:

* «*Den religiøse erfarings dialog, hvor personer, som er grunnfestet i deres egne religiøse tradisjoner, deler deres åndelige rikdommer, for eksempel når det gjelder bønn og betraktninger, tro og veier der man søker etter Gud eller et Absolutt.*»

* «*Den teologiske utvekslings dialog, der spesialister forsøker å utdype forståelsen av de respektives religiøse arv, og å sette pris på hverandres åndelige verdier.*» (D5, 131)

Den skjulte hensikt: Å føre alle kirkesamfunn tilbake til «Moderkirken»

Kan dere se hvordan de protestantiske kirkesamfunnene etteraper den Katolske Kirkes plan for få til en enhet blant kristne? I utgangspunktet kan det se så tilforlatelig ut. Man knyttes sammen ved å utveksle åndelige erfaringer og går sammen i bønnens tjeneste. –Vi har jo ett felles mål, påstår det, å fremholde Kristus for verden som er på randen av en krise. Men tross alle vakre ord og tilsynelatende gode forsett (og noen av dem som går inn i slike foreninger kan også i virkeligheten ha ærlige og gode forsett), ligger det en smart og innsnikende strategi bak det hele: Å føre alle religioner tilbake til Moderkirken. Derfor må vi være på vakt, så ikke vi også blir lurt!

Grunnlaget for sann kristen enhet

Vi er ikke imot enhet. I Sin siste formaning til Sine disipler ba Jesus nettopp Sine etterfølgere om å være ett. Men legg merke til på hvilket grunnlag enheten skulle dannes: «*Hellige dem i Din sannhet! Ditt ord er sannhet... Jeg ber om at de alle må være ett, slik som Du, Far, er i Meg og Jeg i Deg, at også de må være ett i Oss...*» (Joh. 17. 17-21)

Dette er en helt annen enhet enn den enheten den Katolske

Kirke forsøker og føre fram, og som også de protestantiske kirkesamfunn følger opp i sine nye dialog-modeller, predikant-ringer og ekumeniske felles-arrangementer. Man kan godt ha det hyggelig sammen og føle et fellesskap så lenge man bare utveksler sine syn, men konkluderer med at man har det viktigste felles. Toleranse-grensen i dag er stor, og ingen protesterer om du har en annen mening, bare du fremholder at «dette er en av mange veier – min vei, den jeg trives med... men en annen vei kan kanskje passe for deg... bare vi har Jesus felles, arbeider vi mot samme mål.»

Men er det slik? Er Jesus et navn, som vi kan definere hva står for, eller er Jesus en lære, en karakter – Sannheten? Vi kan ikke tilpasse Jesus etter våre ønsker, vår vilje og mening. Vår mening, vilje og ønske må tilpasse seg etter Ham, slik at vår karakter og lære kommer til å ligne Ham mer og mer inntil vi når frem til den fulle Sannheten. –Og Sannheten finner vi

uttrykt i Hans ord, som vi nettopp leste. Det er det vi skal helliges ved, og det er det som må være grunnlaget for sann kristen enhet!

Infiltrasjon og globalt nettverks-arbeid

For å oppnå «større samarbeid og effektivitet» er det spesielt to aspekter som vi legger merke til at Jesuittene vil legge vekt på:

Infiltrasjon [twinning] (D21, 448)

Globalt nettverks-arbeid [global networking] (D21, 446)

Jesuittene legger vekt på at de trenger et tett samarbeid seg i mellom for å nå sine mål. Ved nettverkene de skaper mellom personer og institusjoner vil de

blant annet kunne fange opp informasjon som de kan videreformidle til andre deler av Samfunnet. Dette fremholder de også når det gjelder

deres arbeid i mellom-religiøse dialoger. På denne fronten vil de dele arbeidet opp i to ansvarsgrupper: de som deltar i dialogene, og de som videreformidler utkommet av dialogene til de i Jesuittersamfunnet som er engasjert i andre deler av arbeidet. (D5, 148)

Men nettverket foregår også på andre plan. Spesielt nevnes «*nettverk i universitets-avdelinger, forsknings-sentre, skole-journaler og i regionale forsvars-grupper. Potensiale er også til stede for samarbeid ved og gjennom internasjonale styrker, organisasjoner som ikke er statlig styrt, og andre nye sammenslutninger av menn og kvinner med god vilje. Initiativ og støtte for disse forskjellige former for nettverk skulle komme fra alle deler at Samfunnet...*» (D5, 446)

Total-lydighet til Kirken

I tillegg til den nære tilknytning, koordinasjon og sterke samarbeid det er mellom brødrene i Samfunnet, har de en veldig hengivenhet, total-lydighet og underkastelse til «de overordnede». Jesuittene bes om å utføre den apostoliske misjon de er kalt til: «*Å føre ut i livet hvilken som helst oppgave som Kirken måtte be dem om.*» (D6, 165) Dette kommer da også

En av fremgangsmåtene Jesuittene nevner for å kunne tilnærme seg religiøse fundamentalister, er å forsøke å be om unnskyldning for tidligere feilgrep og intoleranse. «*Dette kan bane vei for dialog og forening*», sier de... Ser vi dette i dag?

paven med sterke oppfordringer om: «*Idet dere følger i fotsporene til deres Grunnlegger og hans første samarbeidspartnere, med den lojalitets-gestus til virksomheten til den Romerske Pontiff, erklærer dere at Samfunnet er totalt og uten reservasjon av Kirken, i Kirken og for Kirken.*» (A1, 1)

Jesuitteden – fortsatt et av hovedelementene i jesuittordenen

I sin kommentar til Jesuittenes GC34, ønsker paven å legge vekt på det som var de to hoved-elementene St. Ignatius la vekt på i dannelsen av Jesuitt-samfunnet: «*Presteskaper og lydighetseden av de innvidde har gitt til den Øverste Pontiff*». (A5, pavens 2. brev)

Det er veldig interessant å se at dette fortsatt vektlegges så sterkt. Så kan man ikke på noen måte si at Jesuitteden har mistet sin aktualitet. Nei, i dokumentene som nå offentliggjøres, legges det heller vekt på at de grunnleggende intensjonene, metodene og lovene enda mer effektivt må føres ut i livet: «*Behovet er derfor ikke noen ny lovgivning, men for at den eksisterende lovgivningen enda mer effektivt settes ut i livet.*» (D12, 329)

I denne forbindelse vil vi ta med en del av Jesuitt-eden. Den burde få enhver til å våkne opp for Jesuittenes egentlige målsetning og misjon. Her kommer den.

“Min sønn, du har allerede blitt lært å oppføre deg som en hykler: Å være en katolikk blant katolikker, og være en spion selv blant dine egne brødre – å ikke tro noe mennesker, å ikke stole på noe menneske. Å være en reformert blant de reformerte, å være en hugenott blant hugenottene, å være en kalvinist blant kalvinistene. Blant protestantene – vær i allminnerlighet som en av dem! Tilegn deg deres tillit, og forsøk til og med å tale fra deres talerstoler. Fremhold med din naturs fulle heftighet vår hellige religion og Paven. Fornedre deg til og med så lavt som å bli en jøde blant jødene, slik at du kan være i stand til å samle sammen all informasjon som kan være til nytte for din orden, som en trofast Pavens soldat. Du har blitt lært opp til lumskt å plante sjalusiens og hatetes frø mellom stater som før hadde fred, og opphisse dem til blod-dåd, idet du involverer dem i krig med hverandre, og skaper revolusjoner og sivile kriger i samfunn, provinser og land som var selvstendige og framgangsrike, og kultiverte kunst og vitenskap og gledet seg over fredens velsignelser. Ta parti for forkjemperne i hemmelighet, i samråd med din andre jesuitt-bror ... som kanskje er involvert på den andre siden, og åpenlyst går imot den siden som du har forbindelse med – slik at Kirken til slutt kan bli den vinnende part, i forholdene som er lagt til rette i fredens avhandling, og at målet helliger midlet.

“Du har blitt lært opp til din oppgave som en spion, å samle all statestikk, fakta og informasjon som står i din makt fra alle kilder. Å tilsmiske deg tilliten til familie-sirkelen til protestantene og kjettere av hver klasse og karakter, likesom til handelsmannen, bankmannen, advokaten og blant skoler og universiteter – i parlametet, og lovgivende forsamlinger, hos myndighetene og statsrådene – å “være alle ting for alle mennesker”, for Pavens sak, hvis tjenere dere er inntil døden.

“Som en nybegynner og nyomvendt har du allerede mottatt all instruksjon, og har gjort tjeneste som en medhjelper, skriftefar og prest, men du har ennå ikke blitt utstyrt med alt som er nødvendig for å være en kommandant for Loyolas hær i tjenesten for Paven. Du må tjene den tilstrekkelige tid som et redskap og utøver som du er blitt

fortalt av dine overordnede – for ingen kan befale her som ikke enda har innviet sitt arbeid med blodet fra en kjetter – “for uten at blod blir utgytt, skjer ingen forlatelse”. Derfor, for at du skal bli skikket til arbeidet og for at din frelse skal være sikret, så skal du i tillegg til din tidligere lydighets-ed til din orden og troskap til Paven, repetere etter meg:

“Jeg, _____, nå i nærvær av den Allmektige Gud, den velsignede jomfru Maria, den velsignede erkeengel Mikael, den velsignede døperen St. Johannes, den Hellige Far, den Overordnede Generalen av Jesu Samfunn, grunnlagt av St. Ignatius Loyola, under Paul III’s pontifikat, som har fortsatt til denne tid, erklærer og sverger jeg ved Jomfruens morsliv, Guds livmor, og ved Jesu herskerstav, at Hans Hellighet, Paven, er Kristi viseregent, og er det sanne og eneste hode for den Katolske Universelle Kirke eller Universelle Kirke over hele jorden, og at han i kraft av bindingen og løsingen gitt til Hans Hellighet av min Frelser, Jesus Kristus, har makt til å avsette hedenske konger, prinser, stater, fellesskap og regjeringer, som alle er ulovlige uten hans hellige godkjennelse, og at de trygt kan ødelegges.

“Jeg erklærer videre at jeg vil hjelpe og assistere og råde alle eller hvilken som helst av Hans Hellighets agenter på hvilket som helst sted jeg skulle befinne meg, og at jeg vil gjøre mitt ytterste for å utrydde de kjetterske protestantiske eller liberale doktriner og å ødelegge alle deres påståtte makter, om det er lovlig eller ikke.

“Jeg lover og erklærer videre at hvis jeg er blitt gitt rollen å anta en av de kjetterske religionene, for å fremme Moderkirkens interesser, vil jeg holde hemmelig og privat alle hennes agents råd, som de fra tid til annen vil gi meg instruks om, og ikke å åpenbare det direkte eller indirekte, ved ord, skrift, under hvilke som helst omstendigheter, men jeg vil sette i verk alt som blir foreslått som jeg skal ta ansvar for, eller det som blir åpenbart til meg av deg, min åndelige far...

“Jeg lover og erklærer videre at jeg ikke vil ha noen egen mening eller vilje, eller noen mental reservasjon overhodet, selv ikke som et lik eller et kadaver (perinde ac cadaver), men uten å nøle adlyde hver eneste ordre jeg vil motta fra mine overordnede i hæren til Paven og Jesus Kristus.

“At jeg vil gå til hvilken som helst del av verden, uten klage og vil være underdanig i alle ting som blir meg fortalt ... Jeg lover og erklærer videre at jeg vil, når anledningen byr seg, starte å føre ubarmhjertig krig, hemmelig eller åpenlyst, mot alle kjettere, protestanter eller liberale, som jeg er anvist å gjøre, for å utrydde og utslette dem fra jordens overflate, og jeg vil skåne verken kjønn, alder eller tilstand. Jeg vil henge, ødelegge, koke, flå, kvele og begrave levende disse beryktede kjetterne – rive opp deres mager og livmorene til deres kvinner og knuse deres barns hoder mot veggen, for å tilintetgjøre for alltid deres avskyelige rase.

“Når det samme ikke kan bli gjort åpenlyst, vil jeg i hemmelighet bruke giftkoppen, kvelerstrengen, dolkens stål eller blykulen, uten hensyn til ære, rang, verdighet eller autoritet til den personen eller personer, uavhengig av deres tilstand i livet, enten offentlig eller privat, når jeg når som helst blir anvist å gjøre det av hvilken som helst agent fra Paven eller en overordnet av brorskapet av den hellige tro til Jesu Samfunn.

(Finnes nedtegnet i kartoteket i Kongressen (Congressional Record) USA, 15. februar 1913, s. 3215-6. Også i «The Engineer Corps of Hell» av Edwin A. Sherman. s. 118, 1883, Library of Congress Catalog Card # 66-43354).

Skjult strategi

Jesuittenes målsetning er klar, men som sagt skjules den ofte under et dekke av tilsynelatende gode intensjoner. Utadtil står jesuittene fram som slike som er opptatt av å hjelpe de fattige, gi utdanning til barn og ungdom, engasjere seg i miljø, fredsarbeid o.s.v. Men det gjøres klart at deres velferds-arbeid «aldri må løsrives fra den globale tjeneste for den evangeliserende misjon Kirken har.» (A1, 7)

Når det gjelder miljø-problemer, krig og splittelse i verden, ser de også at de kan benytte seg av å spille på disse punktene for å oppnå fordeler for den Katolske Kirke. -Dette er bekymringer av en global karakter, sier de, og derfor må vi stå sammen for å løse disse problemene globalt. (D21, 434)

Jesuittene arbeider for integrering av innvandrere

De har opprettet en egen underavdeling som har spesielt å gjøre med innvandring: *Jesuit Refugee Service*. (JRS). Denne organisasjonen arbeider med flyktninger i ulike land. De arbeider for å intergrere flyktninger i nye land og kulturer/religioner.

Den 30. november 1999 hadde det Europeiske Parlament en høring ang. dette spørsmålet, og i den forbindelse slo JRS i Europa seg sammen med katolske representanter og biskoper for å komme med følgende oppfordring: «...Fra Kirkens lange erfaring i å ønske velkommen flyktninger og emigranter, forstår vi at emigrasjon er en anledning til kulturel, sosial og økonomisk berikelse av vårt samfunn. Vi ber den Europeiske Union om å adoptere en positiv tilnærming til emigrasjon...individuer som trenger beskyttelse er berettiget EUs territorie... Som medlemmer av det sivile samfunn - og som europeere og kristne - ber vi det Europeiske Parlament om å være et forsvar for dem som er mest truet av forfølgelse, vold, fattigdom og mangel på frihet. Vi overgir oss selv til samarbeid i denne prosessen.» (Http://www.catholic.se/jesuit - klikk på aktuelt.)

Det ser ut til at dette med innvandring også blir begunstiget av lederne i den Katolske Kirke. Nå er vi heller ikke på noen måte imot å hjelpe dem som er i nød, men vi må ikke samarbeide med den Katolske Kirke i deres strategi for å blande folkeslagene, slik at de protestantiske nasjoner ikke lenger bevarer sitt særpreg, men at hele verden blir en eneste stor internasjonal enhet, med felles økonomi, politikk - og ikke minst religion - under den Katolske Kirkes prinsipper. De

Jesuittene innså at den Katolske Kirkes lærdommer ikke ville spres så effektivt om de ikke fikk innpass i skole- og universitetslivet. Ignatius de Loyola la derfor spesielt stor vekt på å etablere universiteter, der unge kunne få opplæring. I dag har de omlag 200 egne universiteter, der rundt 3.000 jesuitter arbeider og der mer enn en halv million får sin opplæring. I tillegg legger de vekt på å utføre sin misjon i andre universiteter. På bildet ser vi Pontifical Gregorian University i Rom, som er et av de mest prestisjetunge universitetene i verden.

protestantiske og selvstendige nasjonene skal egentlig ha rett til å ha sin protestantiske frihet, men det ser altså ut for at jesuittene nå er i ferd med å få sine menn og kvinner inn i beslutningsdyktige posisjoner verden over, og at deres målsetting litt etter litt oppfylles, nemlig å ødelegge protestantismen og de selvstendige nasjonene. Katolsk-pregede internasjonale/overnasjonale lover skal gjelde.

Vi må ikke glemme slagordet ORDO AB CHAO - orden ut av kaos. Det er maktthaverne som skaper kaos, for siden å få orden på sin måte. Det er mye som tyder på at forflytning av folkeslag er et ledd i hele denne internasjonaliserings-ordenen. (Ap.gj. 17. 26+27)

Politisk, økonomisk, sosial, kulturell – og religiøs globalisering

Jesuittene uttrykker glede over å se at det nå knyttes sterkere bånd på det politiske, økonomiske, sosiale og kulturelle området. De legger merke til at nasjoner som en gang var splittet, nå «danner nye overnasjonale økonomiske og politiske strukturer», og synes det er en skam hvis ikke denne foreningen også kan finne sted på det religiøse området. (D12, 326)

Den 11. november 1999 var en travel dag for jesuittene. Denne dagen tok de nemlig imot 220 av Brussels unge profesjonale i den Franske Bevegelsen av Kristne Utøvere (French Movement of Christian Executives (MCC)). De var sammen i tre dager, og i løpet av disse dagene debaterte de og konfererte om Europas situasjon. Etter bønn og samtaler konkluderes det at «de forstod at oppbyggingen av den Europeiske Union ikke kun er en økonomiske konstruksjon, men en ny måte å tenke på på vårt kontinent, inkludert alle landene som er kandidater. De oppdaget en ny dimensjon av deres nasjon – en Europeisk dimensjon.» «For oss var det verdifullt», sier jesuittene. «Vi forstod enda en gang hvordan det blir helt annerledes å få komme å se selv, hvis vi ønsker å forstå metodene og grunnene for å bygge et nytt Europa.» (Http://www.catholic.se/jesuit - klikk på aktuelt.)

Jesuittene legger vekt på utdanning

Til slutt vil vi se på en gren av jesuittenes arbeid, som de legger stor vekt på: Utdanning. De har engasjert seg på denne fronten helt siden Samfunnets tidlige begynnelse. «St. Ignatius var klar over den store kulturelle innflytelsen universitetene hadde, og valgte å sende Jesuittene dit, som et sted der de universelt ville oppnå enda mer til det gode.» (D17, 404) Jesuittenes vektlegging på utdanning betegnes som «veldig viktig», siden det kan gi «et solid akademisk og religiøst grunnlag i de tidlige år da man formes». (D18, 418) Deres innflytelse på dette området kan gi store fordeler for «det målet som vi håper på», som de uttrykker det. (D18, 417) «I og gjennom

universitetene finner viktige debatter sted som omhandler etikk, framtidig anvistning når det gjelder økonomi og politikk...» (D17, 405) De ønsker jo nettopp å få sine menn og kvinner inn i samfunnslivet i de beslutningsdyktige organer, som er med til å forme samfunnets framtid: «De utdanner deres studenter som «menn og kvinner for andre» som kan tilegne seg leder-roller i deres egne samfunn og organisasjoner.» (D18, 419)

Vi får vite at «i løpet av de siste tredivde årene, har Jesuittenes høyere utdanning gått igjennom en veldig rask utvikling i størrelse, omfang og mer partisipale strukturer i regjeringen.» Kanskje spesielt i USA har Jesuitt-universitetene fått stort innpass, og mange av de viktige og innflytelsesrike personene i samfunnslivet utdanner seg nettopp her. Bill Clinton er selv utdannet på et jesuitt-universitet, Georgetown University, og som barn ble han opplært av nonner.

Likevel er jesuittene redd for at de ikke skal klare å beholde den kontrollen de ønsker over sine universiteter, slik at det er deres «egne» universiteter i ordets fulle betydning. (D17, 407) I møte med denne utfordringen oppfordres jesuittene til å arbeide hardt for «å beholde og til og med styrke den spesielle karakteren til hver av våre institusjoner...». (D17, 408). De legger vekt på å opprettholde og styrke deres «opprinnelige Jesuitt identitet og misjon i alle universitetene som antar navnet jesuitt, eller hvilket som helst universitet som opprinnelig opererer under vårt ansvar.» (D17, 410) For å kunne beholde sitt særpreg på utdannelseinstitusjonene, legges det vekt på at de som er i ledende stillinger må ha blitt tilstrekkelig formet i «Ignatius karisma og pedagogikk». (D18, 417)

Følgende opplysninger fra punkt 405 i dekre 17, fra katolikkenes kilder, sier litt om omfanget av jesuittenes utdannelsesarbeid: «I dag er det omkring 3.000 jesuitter som arbeider i bortimot 200 av våre egne institusjoner som har å gjøre med høyere utdanning. De har sin innflytelse på mer enn en halv million studenter». Men det er ikke bare i sine egne universiteter jesuittene arbeider: «Andre jesuitter utfører denne misjonen i andre universiteter. Denne apostoliske aktiviteten har ikke bare en innflytelse på livene til studentene, den gjennomsyrrer hele universitetsmiljøet.» (D17, 405) «[Jesuitt]Samfunnets utdannelses-sekretariat skulle oppmuntre slike programmer andre

steder – de kan gi store fordeler for målet vi ønsker å nå.» (D18, 417)

Vi må opplyse og advare!

Idet vi ser hvordan dette systemet griper om seg, er det viktig at vi ikke bare sitter med hendene i fanget og lar det gå sin gang. Vi mener ikke at vi kan klare å stoppe det, men idet vi ser de store farene som er forbundet med det og hvor snedig planene føres fram, er det viktig at avslørende informasjon kommer ut, som kan hjelpe oss og andre til å se disse tingene i et rett lys. Det er helt sikkert mange ærlige og oppriktige mennesker som har gått inn i dette og lignende systemer med edle hensikter. Vi må hjelpe dem til å forstå farene.

Det er helt opplagt noe «de innvidde» og deres ledere ikke ønsker. Det innrømmer de åpent: «Vi må være veldig på vakt, slik at ikke de trofaste skal bli forvirret av betenkelige læresetninger, av publikasjoner eller taler som klart avviker fra Kirkens lære om tro og moral, eller av noen som helst holdninger som sårer/støter fellesskapet i Ånden.» (A1, 6) Derfor misliker de helt klart meget sterkt materiale som avslører deres taktikk.

Men skal vi holde avslørende materiale tilbake av den grunn? Nei, det er ikke sann kjærlighet til dem som får oss til å gjøre det. Bibelen sier: «Kom ut fra henne Mitt folk, for at dere ikke skal bli delaktige i hennes synder, og for at dere ikke skal få noen av hennes plager.» (Åp. 18. 4) Bibelen forteller i klare ordelag at de som støtter opp om Skjøgen og hennes falskheter, vil bli rammet av de straffedommer Bibelen omtaler.

I stedet for å anta Jesuittenes plan for enhet, ved å gå inn i dialog med dem, bør vi i kjærlighet være med å kalle dem ut fra det falske systemet de er en del av. Klar og utvetydig informasjon må komme ut slik at mennesker blir stilt på valg. «Menneskesønn, jeg har gjort deg til vekter... Du skal høre ord fra Min munn, og så skal du advare dem fra Meg...» (Esek. 3. 17)

La oss stå sammen om å bringe ut dette advarselsbudskapet, vel og merke kombinert med Guds nådige frelsesbudskap. Da vil vi være med å vise verden hva de skal vende seg fra, og hva de skal vende seg til!

KIRKESAMFUNNENE FORENER SEG MED ROM

Mange protestanter har i lang tid redegjort for det katolske engasjementet i den ekumeniske bevegelsen. Nå har den Katolske Kirke fått så sterket grep på denne bevegelsen at de nå legger kortene på bordet. De har helt bevisst, spesielt siden det annet Vatikankonsil, gradvis lagt for dagen en holdningsendring til den protestantiske leiren. Fra da av ble de kjetterne kalt for adskilte brødre, og det er disse brødrene som har vært adskilt fra den Katolske Kirke som de mener nå skal tilbake til «MODERKIRKEN». De innrømmer altså nå åpent at Jesuittene har en spesiell oppgave for å skape dialoger mellom kirkesamfunnene, for gradvis å lede dem tilbake til ROM.

Ekumeniske tilknytninger de siste årene

Strategien begynner å virke - ja så raskt at en nesten kan miste pusten. Det er inngått avtale om kirkefellesskap mellom lutheranere og anglikanere (1996), mellom lutheranere og metodister (1997), mellom lutheranerne og de reformerte (1999), mellom den katolske Kirke og de Lutherske Kirkene (1999), anglikansk tilnærming i pavespørsmålet (1999), nattverdsfellesskap mellom lutheranere og anglikanere osv.

Dette er bare noen få milepæler i det ekumeniske bildet.

Og i dette ekumeniske jubileumsåret vil vi se at kirkesamfunnene nærmest smelter for de katolske, ekumeniske enhetsbestrebelsene.

Trumfkortene: søndagen og nattverden

Domprost i Nidaros Domprosti, Knut Andersen, skriver i Adresseavisa den 21.feb. 2000, at: «Målet for den økumeniske bevegelsen må være å gjøre nattverden felles for alle. Dvs. at alle kan gå til nattverd hos alle. Da blir vi riktignok mange kirkesamfunn, men vi blir én kirke.»

Generalsekretær Milan Opocebsky i Verdensalliansen av reformerte kirker støtter et forslag fra generalsekretær Konrad Raiser i Kirkenes Verdensråd om å etablere et universelt kirkeråd i år 2000. Hensikten er at de store kristne kirkeretningene kan komme til enighet om de spørsmål som skiller dem. I disse bestrebelsene for økumenisk enhet, er det helt tydelig at nattverden vil bli et av de mest samlende faktorene for å få til en ekumenisk enhet mellom kirkesamfunnene. Fra internettsidene for den Katolske Kirke sier de at: «År 2000 vil bli et intensivt eukaristisk år.»

Som de fleste nå kjenner til forkynner den Katolske Kirke

at når presten velsigner brødet (eukaristen) under nattverden, blir den bokstavelig til Jesu legeme. De ofrer eller dreper Jesus på nytt hver gang de spiser brødet (eukaristen). Dette er en styggedom, for Bibelen sier at Jesus ble ofret én gang for alle, og at natverden skal være til minne om at Jesus ga sitt liv for oss, for å frelse oss. (1. Kor. 11. 23-26).

I pavens hyrdebrev fra 31. mai, 1998, *Dies Domini* (Herrens dag), oppfordrer paven den enkelte til å ha katolsk nattverd hver søndag. Her ser vi at paven påpeker to faktorer som er svært viktige for pavemakten for å få til en økumenisk enhet, nemlig

1. søndagen som hviledag
2. katolsk nattverd

Begge disse institusjonene er ubibelske. Den katolske nattverden har vi allerede beskrevet som ubibelsk, og enhver kan selv lese i sin Bibel og se at det er den bibelske syvende dag, sabbaten, fra solnedgang fredag til solnedgang lørdag, vi skal ha som hviledag, og ikke den første dag i uken, søndag. (1. Mos. 2.1-3; Luk. 23. 50-56; Matt. 5.17-18; 1.Joh. 5. 2-3). Redegjørelse for dette er gjort i traktaten «FRIHETENIFARE», eller som den het tidligere «Se opp for søndagslovene og dyrets merke». Enhver som tør og vil ta opp dette emnet til drøftelse får tilsendt dette materialet og evt. annet materiale om emnet om det skulle være interesse for det.

Enhet på alle plan

Vi ser at pavemakten er ved å forføre hele verden gjennom sin globale strategi. Vi ser den samme trenden i den katolske Europeiske Unionen. Først har de bundet nasjonene sammen på det økonomiske planet, deretter på det politiske planet, nå også på det militære planet, og til slutt det de strever med nå, å binde kirkesamfunnene sammen også på det religiøse planet. Det er nok den siste posten som er den viktigste for den Katolske Kirke, men den kommer som et trumfkort til slutt. De andre postene har vært med til å skjule pavemaktens egentlige hensikt, derfor sier Bibelen at hele verden undret seg å fulgte etter dyret (pavemakten).. og videre «de ble ført vill av skjøgens (pavemaktens) trolldom. Bibelen sier at det kun vil bli en rest tilbake av Guds folk, de vil ha de helliges tålmodighet, holde Guds bud og ha Jesu tro. (Åp. 14.12).

Splitt og hersk

I løpet av dette nyhetsbrevet har vi sett en del på jesuittenes strategi. Mottoet for denne bevegelsen har vært: «Hensikten helliger middelet», og i kjølvannet av dette ser vi splitt og hersk metoden. Derfor, den beste og mest effektive måten å ødelegge et kirkesamfunn på er å ødelegge det innenfra, og det er det som er i ferd med å skje i den protestantiske leiren i dag. Når protestantismen er ved å ødelegges, erstattes den gradvis med katolske trekk. Ser vi den utviklingen i dag? La oss ta et eksempel..

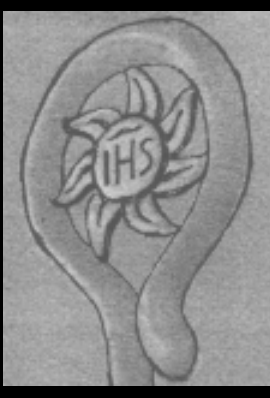

Det var skremmende og oppsiktsvekkende å legge merke til at Børre Knutsen bar de samme symbolene på sin bispedrakt / stav, som vi finner igjen i den Katolske Kirke.

Øverst ser vi det altseende øyet – fra Katolske kilder og fra hedenske / okkulte kilder. Vi finner også dette symbolet i Børre Knutsens stav.

Nederst ser vi Jesuittenes segl, som har sterke likhetstrekk til symbolet øverst på Børre Knutsens hyrdestav.

Er det en smugkatolisering på gang også i de konservative miljøene?

1. Børre Knutsen (avskjediget prest i den Lutherske Kirke) går inn for å innføre den såkalte «nøkkel-makten», hvor presten kan tilgi synd. Dette er katolske trekk, og har ingen rot i Kristi lære. Hvis jeg for eksempel har stjålet en parabolantenne fra en person, skal jeg ikke gå til **presten** for å bekjenne min synd og få tilgivelse av ham. Nei, Bibelen sier at jeg skal gå til den personen jeg har stjålet parabolantenna fra, og ordne opp med ham. Jeg skal også legge saken fram for Gud, og få den endelige tilgivelsen der, gjennom Jesus Kristus, når jeg vender meg til Ham i ydmykhet, innrømmer min feil, angrer og ber om tilgivelse for min synd. (Lukas evangeliums 17. kapittel, versene 3-4) Det er Guds Ord vi skal bruke til å løse og binde. Både frimurerne, Børre Knutsen og den Katolske Kirke oppfordrer til å gå til presten for å skrive og be om tilgivelse hos presten. Dette er katolsk og ubibelsk.

2. Børre Knutsen er stor motstander av fri abort. Vi er også motstandere av fri abort, men støtter ikke Knutsens metoder. I de 10 bud står det at en ikke skal drepe, men hvorfor er ikke Børre Knutsen villig til å følge alle de andre 9 budene, slik de står i 2. Moseboks 20. kapittel, versene 3-17? Bibelen sier at hvis du bryter et av budene er det det samme som du har brutt alle. I det 4. bud står det at vi skal holde sabbaten, den syvende dag, (fra solnedgang fredag til solnedgang lørdag, slik jødene og noen få andre kirkesamfunn har det), mens Knutsen holder den 1. dag i uken, søndag. Det er den Katolske Kirke som har forandret budene slik de står i Katekismen. Dessverre har den Lutherske Kirke godtatt den katolske budforfalskningen i sin katekisme. Der har de tatt bort teksten som sier at det er Gud som er lovgiveren. Deretter har de gjort seg selv som lovgivere og endret på Guds ti bud på flere punkter, blant annet på hviledagsbudet. De har laget en forfalskning. Når Børre Knutsen framstiller seg som en Guds representant, hvorfor henviser han da til de forfalskede budene og ikke til de ti bud? Og hvorfor hevder han et bud og bryter et annet?

Den Katolske Kirke er også på papiret motstander av fri abort, og pater Pollestad fra den Katolske Kirke og Børre Knutsen møter hverandre her. Selv om det er Bibelsk rett å være imot fri abort, ser det ut for at Børre Knutsen gjennom sin abortmotstand drar med seg mange konservative kristne inn i en ny katoliseringsspross i Norge.

3. Børre Knutsen bruker katolske symboler. En signaliserer gjennom symboler, og viser hvilken tilknytning en har. På den nye biskoppkappen hans finnes blant annet Maria og Jesus-symbolet, som er et typisk katolsk symbol. Øverst på hyrdestaven sin finnes sol-symbolet, med innskriften IHS på den ene siden. Det samme symbolet finnes på den såkalte eukaristen (nattverdsbrødet), en rund kjeks som katolikken bruker i nattverden. Noen mener at bokstavene står for Iesus Hominum

Salvator (Jesus Menneskenes Frelser), men det man vet, er at de ble brukt som forkortelser for de egyptiske solgudene Isis, Horus og Seb. Den runde kjeksen er et symbol på Baal og solen. Den er en kopi av den runde solkaken omgjort til Baal's kjøtt i Babylons religion. Solgudene krevde et rundt solsymbol. (Se boken «The Two Babylons, av Alexander Hislopp, s. 164). Det er også interessant å legge merke til at dette IHS-symbolet ligner svært mye på jesuitt-symbolet.

På den andre siden av Børre Knutsens hyrdestav finnes det altseende øyet. Dette symbolet er kanskje mest omdiskutert. Knudsen mener at øyet på toppen «*minner om tilsynsmyndigheten, at man skal være et slags øye for Gud*» (Dagen 9. april 1997). Det man vet er at dette symbolet ofte blir brukt sammen med okkulte symboler, f.eks. i en pyramide, hvor det altseende øyet er plassert på toppen i pyramiden. Det er uheldig å bruke et symbol som også brukes i okkulte og katolske sammenhenger.

En lager ikke symbol-mønstre tilfeldig. Symboler betyr noe spesielt. Alle disse tre symbolene som Børre Knutsen har på biskop-kappa si og i hyrdestaven er katolske symboler.

4. Under signingssermonien i Kautokeino den 6. april 1997 la vi også merke til at Peter Bayerhaus kom og la den apostoliske suksesjon på Børre Knutsens hode. Den apostoliske suksesjon er en av hovedpillarene til den Katolske Kirke. De mener at Peter var den første pave, og så skal hans etterfølgere få denne anerkjennelsen når de innsettes i sitt embete.

Det er et frafall og en liberalisering i den Norske Kirke. Børre Knutsen & Co ønsker ny kurs i den Norske Kirke. Om Knutsen med overlegg forsøker å føre Statskirken tilbake til Moderkirken må tiden vise, men det ser ut for at det går i feil retning - en katolsk retning.

Det er slike og lignende trekk vi må være oppmerksom på, for i dag foregår det en smugkatolisering på mange plan, også her i Norge.

«Moderkirken»

Alle kjennetegnene på Skjøgen i Bibelen passer på den Katolske Kirke. Den Katolske Kirke kaller seg også for MODERKIRKEN. Bibelen kaller den mor til skjøgene. (Åp. 17. 5). Skjøgedøtrene er de kirkesamfunnene som inngår allianser med Skjøgen, og tar etter Skjøgens ubibelske lære og tradisjoner. Skjøgedøtrene kan også drive åndelig hor med hverandre gjennom ubibelske felleskirkelige beslutninger. Vi gjentar Bibelens klare budskap i denne forbindelse: «Gå ut fra henne (SKJØGEN) mitt folk, for at dere ikke skal ha del i hennes synder, og for at dere ikke skal få noen av hennes plager.» (Åp. 18.4).

Litt tidligere i Åpenbaringsboken skriver Johannes inspirert av den hellige Ånd at «*dragen*» (et bilde på Satan), «*dyret*» (alle Bibelens kjennetegn på «dyret» passer på pavemakten, derfor sa Luther: Paven bærer Antikrists kjennetegn), og «*den falske profet*» (den frafalne protestantismen) vil gå sammen i endetiden. Bibelen sier at det er djevleånder som står bak denne alliansen. (Åp. 16. 13-14). Vi begynner å se denne alliansen i praksis i dag, ikke minst gjennom felleserklæringen mellom de Lutherske Kirkene og den Katolske Kirke. De Lutherske Kirkene har i sannhet blitt skjøgedøtre. Det er trist, men det er et faktum.

Motivene kjenner vi ikke alltid

Vi vil gjøre det helt klart at hensikten med disse opplysningene ikke er å sverte og dømme de menneskene som er engasjert i det ekumeniske arbeidet. Enhver må ta sitt

valg også i dette spørsmålet. Men vi har forsøkt å klargjøre hvilke krefter som står bak de ekumenske dialogene, hva slikt arbeid på kirkeplan fører til og hvilke konsekvenser det vil få å delta i dette - sett ut fra et Bibelsk synspunkt. Vi er alle utsatt for å bli forført, men når vi ser saken som et hele ut fra et Bibelsk perspektiv, vil vi under bønn til Gud forstå hvilken konklusjon vi skal ta. Måtte den enkelte være lydhør til rettledningen i Guds Ord. Da vil vi bli ledet inn på veien som fører til evig liv - og ikke bli forført og gå fortapt.

Det er uten tvil at mennesker som er engasjert i dette ekumeniske arbeidet har bestemte katolske hensikter, men vi tror det også er erlige og oppriktige mennesker fra begge leirer som har edle motiver med å delta i dette ekumeniske arbeidet. De (vi) ser ikke alltid kreftene som arbeider i det skjulte, bak i kulissene. Vi håper derfor at de som leser dette nyhetsbrevet kan se sammenhengen i et Bibelsk lys, og bryte seg løs fra de ekumeniske båndene, og helt og fullt forkynne Bibelens klare sannheter.

Når Bibelen gir oss klar beskjed om å gå ut fra Babylon (pavemakt og frafallen protestantisme), så er det dumt at prester trosser denne advarselen og går inn i Babylon, gjennom dette ekumeniske arbeidet. For det første gir disse prestene et dårlig eksempel til folket, og de utsetter seg selv for et bedrag.

Åpne samtaler med enkeltpersoner

Vi er ikke imot å snakke med annerledes troende. Tvert imot. Vi er oppfordret til å være åpne mot alle, og benytte anledninger til lede mennesker til Kristus gjennom åpne samtaler med enkeltpersoner og med en rett frelsesforkynnelse, men ikke å blande oss med de organiserte kirkesamfunnene som har gitt etter for frafallet. Flere protestantiske prester tror kanskje de kan vinne katolikkene og de liberale protestantene til sitt budskap, men historien viser at å blande seg med villfarelse lett fører til:

1. At en selv litt etter litt vil gi slipp på sin klare Bibelske forkynnelse - ikke minst budskapet om å gå ut fra Babylon.
2. Litt etter litt bli lik de en lever sammen med.

Måtte den enkelte som har overlatt sine liv i Guds hånd, be om øyensalve og hjelp fra Gud til å se snedigheten og forførelsen med den økumeniske bevegelsen, og ta avstand fra denne bevegelsen. Måtte enhver - med Guds hjelp - rive seg løs fra det ekumeniske treet, og helt og fullt være grener på Kristi tre. (Joh. 15. 3-4)

Guds barn er kalt til å være annerledes enn katolisisme og frafallen protestantisme. De er kalt til å forkynne et frelsesbudskap og et advarselsbudskap slik det er presentert i Åpenbaringsbokens 14. Kapittel, versene 6-12. Neste nyhetsbrev vil bl.a. dreie seg om det budskapet.

Enhet i Kristus

La oss satse på Jesus Kristus som vår autoritet, og ikke på de store kirkerådene. De jobber for økumenisk enhet, som er langt fra enhet i Kristus. Ekumenikk er samarbeid og enhet på tross av ulike Bibelske standpunkter som fører galt avsted, mens enhet i Kristus gir frihet og evig liv. (2. Kor. 3.17 og Joh. 17. 3)

Vi ser at Bibelens endetidsprofetier går i oppfyllelse rett foran våre øyne. I denne situasjonen gis appellen til oss om å berede oss for Jesu snare gjenkomst. Vi må bli kjent med Jesus, og - med Guds hjelp - komme i harmoni med Guds vilje. (Ap. gj. 5.32 og Heb. 5.9).

Vennlig hilsen

Bente & Abel